

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.74/2020/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. július hó 2. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2020. március hó 3. napján kihirdetett 28.B.92/2019/20. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az ítélet bevezető részében a 2019. szeptember hó 17-i tárgyalás hatánapját helyesen szeptember hó 19. napjában jelöli meg, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja esetleges végrehajtás esetén helyesen a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2020. március hó 3. napján kihirdetett 28.B. 92/2019/20. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk.164.§ (1) (8) bekezdés I. fordulat), ezért 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben jelölte meg.
 - [2] Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmada. Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
 - [3] Az ítélet ellen az ügyész fellebbezést jelentett be az ítélet azon ténymegállapításával szemben, miszerint az első ütést a sértett mérte a vádlottra, és az a vádlottat a jobb szeme alatt érte. (Be. 592.§ (2) bekezdés c) pontja szerinti megalapozatlanság), valamint lényegesen hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében.
 - [4] A vádlott védője felmentésért fellebbezett.
 - [5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.219/2020/3. szám alatti átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védői fellebbezést nem tartotta megalapozottnak.
- A 74/2020.(III.31.) Korm. rendelet 82.§ (2) bekezdése alapján tanácsülés kitűzésére tett indítványt. Álláspontja szerint a törvényszék döntően az eljárási szabályok megtartásával járt el, abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem követett el.
- Relatív eljárási szabálysértést vétett ugyanakkor, amikor a nyomozati iratok 107. oldalán található rendőri jelentésben foglalt nyilatkozatokat a bizonyítékok értékelése során az adott személyek vallomásaiként értékelte. Figyelemmel arra, hogy a nyilatkozatok megtételére nem a törvényes figyelmeztetések birtokában került sor, ezért mint vallomások nem értékelhetők, a bizonyítékok köréből ki kell rekeszteni. Ugyancsak eljárási szabálysértés, hogy a vallomástételt jogszerűen megtagadó élettárs tanúvallomása megtagadása lehetséges okait elemzi a bíróság, megállapítást tesz arra, mi motiválhatta a tanút arra, hogy ne tegyen vallomást. Amennyiben a törvény lehetőséget biztosít a vallomás megtagadására, nem vizsgálható, hogy adott személy miért élt vele.

- [6] Az ügyészi álláspont szerint a bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, és döntően megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás részben iratellenes, mert részlegesen megalapozatlan az a ténymegállapítás, hogy az első ütést a sértett mérte a vádlottra, és az a vádlottat a jobb szeme alatt érte.
- [7] A tényállás ezen része spekulatív megállapításon alapul, amit a törvényszék önkényes logikai érvekkel próbált alátámasztani. A bizonyíték mérlegelés ebben a körben nem teljes körű, szelektív. Maradéktalanul fenntartotta az ügyészi fellebbezés indokolásában e körben írtakat. Kifejtette azon véleményét, hogy a megalapozatlanság ez esetben a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kiküszöbölhető, a helyes tényállás az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján megállapítható. Helyesen azt kell tényként megállapítani, hogy az első ütés a sértett előszobájának ajtajában történt, ahol a vádlott egy alkalommal nagy erővel ököllel bal arcfélen ütötte meg a sértettet, aminek hatására a sértett hátra esett, és a fej tetejét két helyen egy ismeretlen tárgyba ütötte, és elájult.
- [8] Miután a sértett megához tért és felkelt, a sértett és a vádlott dulakodni kezdtek, melynek során a sértett kis erővel megütötte a vádlott nyakának baloldalát. Ezt követően folytatódott a felek dulakodása a teraszon, ahol a vádlott az ismét földre kerülő, négykézláb lévő sértettel szemben állva a sértett fejét mindkét kézzel több alkalommal megütötte.
- [9] E módosítással az ítéleti tényállást az ügyészség megalapozottnak, a vádlott bűnösségének megállapítását és a minősítést helytállónak tartotta. Az indokolást kellően részletesnek ítélte meg. A bíróság jogos védelem körében kifejtett okfejtését is osztotta azzal, hogy annak kiindulópontja téves, mert a sértett nem ütötte meg elsőként a vádlottat. A büntetés kiszabás során irányadó körülményeket a törvényszék helytállónan sorolta fel, azonban nem vette figyelembe, hogy a középmérték 5 év. Nem adott választ arra sem, hogy az ügyészi indítványt miért tartotta megtorló jellegűnek, és miért ítélte meg úgy, hogy a törvényi minimumban megállapított tartam szolgálja megfelelően a büntetési célokat. A szabadságvesztés felfüggesztése a büntetést súlytalanná teszi, melyet sem a tárgyi súly, sem a vádlott előélete nem indokol. A büntetési célok eléréséhez a büntetési tétel alsó határát meghaladó büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását tartotta megfelelőnek. Az ítélet egyéb rendelkezéseit helytállónak tartotta.
- [10] Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, a szabadságvesztés tartamát emelje meg, a felfüggesztő rendelkezést mellőzze, mellékbüntetésül közügyektől eltiltást alkalmazzon, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.
- [11] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában az ítélet megváltoztatását, a vádlott jogos védelem (Btk.21.-22.§) címén történő felmentését kérte. Egyetértett az ügyészi átirat eljárási szabálysértésekkel kapcsolatos felvetéseivel, valamint azzal, hogy a bíróság a tényállás egyes pontjai esetében spekulatívan gondolkodott, de nem az ügyész által megjelölt első ütés tekintetében. Az erre vonatkozó elsőbírői megállapítást helytállónak találta. Tényállásban rögzíthetőnek tartotta, hogy a sértett haragja a szűnyogháló nem megfelelő használata okán keletkezett. A verekedést a sértett kezdeményezte, aki ezzel a jogtalanság talajára tévedt, viselnie kell ennek következményét. A helyes tényállás szerint a vádlott földre kerülése után a sértett folytatta a vádlott elleni támadást, a vádlottra rontott. Tényként állapítható meg az is, hogy a sértett a vádlottat kalapáccsal megdobta. A vádlott rögzített mellkas sérülése a kalapáccsal történő megdobás tényét alátámasztja. Megállapítható az is, hogy a vádlott nem mért olyan erejű ütést a sértett fejére, mely során a 8 napon túl gyógyuló sérülés bekövetkezett. A szakértő nem zárta ki ugyanis a fejsérülés azon módját, hogy a sértett a vádlotti ütéstől a szekrénynek esett. Mindez a vádlott védekezése körében volt értékelhető. A szakértői megállapítások nem támasztják alá a folyamatos fejbántalmazást a vádlott részéről. A sértett feleségének vallomását oly mértékben ellentmondásosnak véleményezte, amelyre a tényállás egyetlen részlete sem alapítható. A tényállás pontosítását kérte a vádlott sérüléseit illetően is. Álláspontja szerint az a tény, hogy a baltával való támadásra utaló vádlotti előadás nem volt elfogadható, nem jelenti a kalapáccsal történő dobás elutasítását.

- [12] A kalapácsos támadás ténye a jogos védelmi helyzet megítélése miatt bír jelentőséggel. A felfegyverkezve történő elkövetést úgy kell tekinteni, mintha az élet kioltására irányult volna. Ha a vádlott ijedtségből a jogos védelem kereteit túllépte volna, sem lenne büntethető, mert kitérés kötelezettsége nem állt fenn. A védekezés azért volt jogos, mert a támadás jogtalan. A sértett első ütése jogtalan volt, a vádlottnak kitérés kötelezettsége nem volt, értelmezhetetlen az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a vádlott elmehetett volna. A kölcsönös dulakodás nem jelenti, hogy a vádlott a jogtalanság talajára tévedt volna. A vádlottat jelen ügyben az erőszakos sértettel szemben a helyes tényállás alapján megilleti a büntetőjogi védelem, ezért jogos védelmi helyzet címén a vádlott felmentését kérte. Másodlagosan a sértetti közrehatás és az enyhítő körülmények megfelelő figyelembevételével az ügyész súlyosításra irányuló indítványának elutasítását kérte. Azt is értékelendőnek tartotta a büntetés kiszabás körében, hogy a sérülés magától is meggyógyult volna.
- [13] Az ítélet tábla az ügyet az ügyészi indítványnak megfelelően a 74/2020.(III.31.) Korm.rendelet 82.§ (2) bekezdése alapján tanácsülésre tűzte, nyilvános ülés kitűzését az arra jogosultak nem kérték.
- [14] A 2020. június hó 18. napjától hatályos törvényi szabályozás (2020. évi LVIII. tv.204.§ (4) bekezdés) továbbra is lehetővé teszi a tanácsülésen történő elbírálást abban az esetben is, ha megalapozatlansági hibát szükséges kiküszöbölni a tényállás megváltoztatásával, a Be. 599.§ (2) bekezdés a) pontjához kapcsolódóan.
- [15] Az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat nagyobb részben megtartotta, olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely abszolút hatályon kívül helyezési okot valósítana meg. Az ügyészi indítvány - mellyel e körben a vádlott védője is egyetértett - megalapozott abban a körben, hogy eljárási szabálysértés valósult meg az ítélet indokolása során azáltal, hogy az elsőfokú bíróság a rendőri jelentésben foglalt nyilatkozatok tartalmát vallomásként értékelte. A szükséges figyelmeztetések elhangzása, az arra adott megértő válasz rögzítése nélkül az ott írtak bizonyítékként nem vehetők figyelembe, ezért az ítélet 6. oldal 1. bekezdéséből, a 7. oldal 2. bekezdéséből, a 10. oldal 4. bekezdéséből, a 12. oldal 5. bekezdéséből és a 13. oldal 5. bekezdéséből mellőzni volt szükséges e nyilatkozatokat.
- [16] Osztotta az ügyészi álláspontot a másodfokú bíróság tekintetben is, hogy közömbös, hogy a mentességi jogával jogszerűen élő tanú milyen motivációból tagadja meg a vallomástételt, azért az erre vonatkozó találgatásokat az ítélet tábla az ítélet 11. oldal 1. bekezdéséből mellőzte.
- [17] A törvényszék a bizonyítást a szükséges mértékben lefolytatta, melynek alapján nagyobb részben megalapozott tényállást állapított meg. Egyetértett az ítélet tábla azon ügyészi állásponttal, hogy megalapozatlan, iratellenes és téves logikai következtetést tartalmazó a tényállás tekintetben, (Be.592.§ (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti megalapozatlansági hiba) hogy a sértett üttette meg először a vádlottat, amely kis-közepes erővel a jobb szeme alatt érte, valamint ugyanezen megalapozatlansági hibák okán történt annak megállapítása is, hogy a vádlott ütését követően a sértett a fejét egy teraszon lévő szekrénybe verte volna be, és ez okozta a fej tetején kialakult sérülést.
- [18] A tényállás másodfokú eljárásban történő módosítása a felülmérlegelés tilalmába ütközés nélkül lehetséges, mert az elsőfokú bíróság nem vetett össze minden bizonyítékot, részben pedig egyes bizonyítékokat önkényesen, a logika szabályaival ellentétesen, valamint nem az iratok tartalmának megfelelően értékelt.
- [19] A törvényszék az ítélet 5-11. oldaláig sorolta fel a vádlott számtalan alkalommal módosított vallomását, és szinte kimerítően indokolta, hogy azt miért nem fogadta el, milyen bizonyítékokkal - melyek közül 3 hamis tartalmú tanúvallomásra is utalt - igyekezett alátámasztani saját nyilatkozatait, melyek folyamatosan bővültek és változtak a jogos védelmi helyzetre felépített védekezési taktika nyomán. Részletesen elemezte, hogy a vádlotti vallomásokat milyen elfogadott bizonyítékok cáfolták.
- [20] Nem tüntette fel, és nem vonta az értékelés körébe azonban a vádlott alábbi nyilatkozatait:
- [21] Folytatólagos gyanúsított kihallgatása során azt vallotta (nyomozati iratok 337.o.) ... „az ő sérülései súlyosabbak voltak, nekem csak egy mokeszom volt”... (8. oldal 9. bekezdését követően a bizonyítékok felsorolásánál beillesztendő)

- [22] A 2. bírósági tárgyaláson (10 számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal) azt vallotta: „nekem jött, földre estem... balta volt a kezében, később torkon ütött majd torkon is ragadott.”
- [23] További okirati bizonyíték az OMSZ mentési és dokumentációs lap (nyomozati iratok 93. oldal), amely anamnézis rovatában a mentők által az került rögzítésre, hogy a sértett fején sérült, melyet ajtófélfa okozhatott.
- [24] Nem tartalmazza a bizonyítékok felsorolásánál az ítélet az igazságügyi orvosszakértő 20. számú jegyzőkönyvben rögzített azon véleményét (3. oldal), mely a vádlott nyaki sérülésével foglalkozik. A szakértő ügyészi kérdésre előadta, hogy „a duzzanat azt jelenti, hogy a szövetek duzzadtak voltak, ritkán keletkezhet eleséstől, ha direkt erőbehatás volt, akár ütéstől, öklütéstől is, de megragadástól is lehet. A torokra mért ütésnél nem biztos, hogy bő bevérvzés keletkezik. Ha közepes behatás éri, fájdalmat érez, a látható bevérvzés csak másnap, harmadnap jelenik meg. Kis, legfeljebb közepes erőbehatás érhet a torkot.”
- [25] A sértett vallomásainak elemzésénél a törvényszék alapvetően három ellentmondásra hívta fel a figyelmet, illetve egy korábbi ügy - melynek nyomozását megszüntették - miatt utalt a sértett erőszakos jellemére, melyet a bizonyítási kísérletnél tapasztaltakra is alapított.
- [26] A sértett szavahihetőségét álláspontja szerint az ingatta meg, hogy többféleképpen adta elő a szűnyogháló elhúzását, megfogását, ellentmondásosnak vélte azon vallomását is, hogy melyik helyszínen érte a sérülés, illetve az ájulással, eszméletvesztéssel kapcsolatban tett előadását sem tartotta elfogadhatónak. A sértett szavahihetősége az indokolás szerint azért is megdőlt, mert nem tartotta fenn azon első nyomozati vallomását, miszerint az őt ért vádlotti ütést, majd elesését követően rárontott volna a vádlottra, etekintetben is következetlen volt.
- [27] Tanú1. nyilatkozatait a törvényszék döntően ugyancsak elvetette. A cselekménysor két résztvevőjének és egy későbbi észlelőjének vallomásait a törvényszék nem tartotta tehát alkalmasnak arra, hogy valamelyikre tényállást alapítson, ezért az indokolás szerint azt a megoldást alkalmazta, hogy az elfogadhatónak minősített bizonyítékokkal (szakvélemény, egyes tanúvallomások, okirati bizonyítékok) összhangot mutató vallomásrészleteket elfogadta, a vádlotti vallomásból éppen azt, hogy a sértett ütötte meg őt első alkalommal kis-közepes erővel a jobb arcfelén, mely ütéstől elesett.
- [28]ár a vádlott ilyet soha nem állított, és az orvosszakértő sem tudta megállapítani, kimondta, hogy ez az ütés nem lehetett a vádlott által mondott nyakat ért ütés vagy megragadás (többször többféleképpen mondta), hanem az arcra mért kis-közepes erejű ütést emelt az ítélet tényei közé, amelytől arcsérülés keletkezett. A vádlott ezzel szemben azt állította, hogy a sértett a torkát ütötte meg először, míg a jobb arcfelén lévő mokeszt később, ismeretlen módon okozta. Az első ütéshez kapcsolódó nyaksérülést valóban hangoztatta néhány alkalommal, erről azonban a szakértő úgy nyilatkozott, hogy a nyakon légyszívó van, másnap-harmadnap látható csak sérülés, a vádlott nem hivatkozott arra, hogy másnap bekékült a nyaka, kicsi legfeljebb közepes lehetett a torkot ért sérülés, amely akár ütéstől, de megragadástól is keletkezhett (20. sz. jegyzőkönyv 3. oldal).
- [29] Az ítélet 19. oldal 7. bekezdésében a törvényszék is kifejtette, hogy az általa megállapított fenti tényt ugyan a vádlott nem mondta egyetlen alkalommal sem, mégis logikai menete szerint azért kellett ezt a szakértő szerint nagyobb erejűt megállapítani kezdőütésként, mert kisebb erejűtől a vádlott nem eshetett volna el, amelyet viszont a vádlotti nyilatkozat alapján nem ismert logikai menet kapcsán meg kívánt állapítani. (ítélet 13-14. oldalán vezeti le a következtetést)
- [30] Az ítélet táblája rámutat arra, hogy a bizonyítékok értékelése során ilyen logikai művelet elvégzésére nincs lehetőség. A bizonyíték mérlegelés során nem kifogásolható az a gyakorlat, hogy többségében elvetett vallomás egyes részletei elfogadásra kerüljenek, de csak abban az esetben, ha azt a vallomásrészletet más elfogadott bizonyítékok alátámasztják. Jelen esetben ilyen bizonyíték nem volt, a törvényszék részéről spekulatív tényállás megállapítás történt.
- [31] A törvényszék a bizonyítékok mérlegelése során nagy nyomatékot tulajdonított annak az általa tévesen rögzített ténynek is, hogy amennyiben a sértett által előadott helyen történt volna a sérülés, azt a sértett

feleségének mindenképpen észlelnie kellett volna, mert erre a kérdésre a bizonyítási kísérlet választ adott.

- [32] Ezzel szemben a bizonyítási kísérlet során éppen az volt megállapítható (CD felvétel 23. perc 40 mp), hogy a sértett felesége a szobában ült a fotelben, a fotel nem az ajtóra fordítva állt, onnan az ajtóra nem lehetett rálátni, a sértett a bizonyítási kísérlet során a fotelből felállva végig ment az előszobából kialakított konyhahelyiségen és még előre ment a bejárati ajtóhoz. Nem fog helyt az az elsőbírói ténymegállapítás, hogy a sértett feleségének mindenképpen észlelnie kellett volna, ha a sértett elmondása szerinti helyen érte volna a vádlott ütése.
- [33] A sértett és felesége mind vallomásaikban, mind a bizonyítási kísérletnél (CD 20 perc 19 mp) következetesen nyilatkoztak abban a körben, hogy a vádlott által megjelölt helyen nem volt szekrény, az OMSZ mentési lap is ajtófélfának történő ütődés lehetőségét említi. Ugyanakkor a nyomozati iratok 107. oldalán lévő rendőri jelentésben van erre utaló adat a sértett részéről, de az a bizonyítékok köréből eljárási hiba miatt kirekesztésre került.
- [34] A törvényszék kimondta, (ítélet 13. oldal 8. bekezdés) hogy a következetlen sértetti vallomás miatt fogadta el a vádlott vallomásából azt, hogy az első ütést a sértett mérte a vádlottra, melyre csak akkor lett volna lehetőség, ha ezt az állítást elfogadható, a szavahihetetlen vádlott vallomásán kívüli bizonyíték alátámasztotta volna.
- [35] Helyesen került ugyanakkor megállapításra az, hogy a konfliktus kiváltó oka ismeretlen, mert az lehetett a kerékpár, de a szűnyogháló is, a korábbi is konfliktusokkal terhelt viszonyban komoly relevanciája nincs, etekintetben a védői érvelés nem fog helyt.
- [36] Helyesen a törvényszék nem fogadta el a vádlott baltás támadásra és kalapács dobásra vonatkozó előadásait, ekörben a védői fellebbezés indokolásban leírtakat nem osztotta az ítélőtábla. Az e körben az ítéletben kifejtettek helytállóak.
- [37] Szót kell még ejteni a bizonyítékmérlegelés körében a segélyhívón rögzített vádlotti bejelentésekről, mert ezzel az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. Az általa elmondottak későbbi előadásaival nem egyeztek (3-4 pofon), ezért e bizonyíték sem alkalmas a vádlotti előadásból a törvényszék által elfogadott kezdőütés alátámasztására.
- [38] A fentebb kifejtettek alapján csupán a szakértői véleményre, a bizonyítási kísérlet adataira, az elfogadott tanúvallomásokra és okirati bizonyítékokra alapozva módosította az ítélőtábla a tényállást.
- [39] Az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetések levonásával az ítélőtábla az ítélet 4. oldal 1. bekezdésében az első 2 mondat helyett az alábbiakat rögzíti:
- [40] A két férfi a sértett ajtajánál ismeretlen okból összeszólalkozott, nem állapítható meg, hogy az első kisebb ütés melyiküktől származott. A vádlott egy alkalommal nagy erővel ököllel bal arcfelén megütötte a sértettet, amelynek hatására a sértett hátra esett, és a feje tetejét két helyen egy ismeretlen tárgyba beverte.
- [41] A 4. oldal 1. bekezdését követően a tényállást kiegészíti azzal, hogy a sértett a tettelegesség során kis erővel megütötte a vádlott nyakának bal oldalát, valamint a sértetti tevékenység kapcsán a vádlott jobb arcfelén is minimális duzzanat keletkezett ismeretlen módon, valamint a jobb lapockán gyermektenyérszerű horzsolást szenvedett.
- [42] A 4. oldal 6. bekezdésében a vádlott sérüléseire vonatkozó tényeket mellőzi, mert azokat a tényállás 1. bekezdésében jelenítette meg.
- [43] Az ítélőtábla az ítéletet a módosított tényállás alapján bírálta felül a Be.593.§ (3) bekezdése alapján.
- [44] Megállapította, hogy a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése megfelel az anyagi jogszabályoknak. A védő jogos védelmi helyzetre alapítottnan kérte a vádlott felmentését, melyre a megváltoztatott tényállás mellett sincs lehetőség, hiszen még az sem volt bírói bizonyossággal megállapítható, hogy a tetteleges eseménysor úgy kezdődött, hogy a sértettől a vádlott ütést kapott volna. A jogos védelmi helyzet, mint büntethetőséget kizáró ok fel sem vetődik, az e körben az ítéletben kifejtettekkel az ítélőtábla egyetértett.

- [45] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék helyesen sorolta fel. A tényállás változása miatt kisebb súllyal értékelendő a sértetti közrehatás, mert az első ütés tőle származása nem volt bizonyított. A sértett ütése miatti indulatra utalást az indokolásból (22. oldal alulról 4. bekezdés) ugyancsak mellőzni szükséges. A védői felvetés miatt utal a másodfokú bíróság arra a helyes törvényszéki megállapításra, hogy a minősítést illetően nincs jelentősége, hogy a sérülés magától is meggyógyult volna. További enyhítő körülmény ugyanakkor a sérülés közvetett életveszélyes jellege, míg súlyosít, hogy a sértett sérüléseinek gyógytartama 6-8 hétre volt tehető.
- [46] A törvényi középértéktől lefelé történő eltérés indokolás mellett lehetséges, erre a nyomatékos enyhítő körülmények lehetőséget adnak. Nem lehet szem előtt téveszteni, hogy az időmúlás négy év. Kétségtelen, hogy 2016. augusztusában a vádlott egy újabb testi épség elleni, kisebb tárgyi súlyú cselekményt valósított meg, melyért pénzbüntetést szabott ki vele szemben a bíróság, de azóta újabb eljárás nem indult, életét rendezte, párkapcsolatban él, kiskorú gyermeket nevel. Értékelni szükséges a büntetés kiszabása során azt is, hogy a sértett és a vádlott között a bérlet kapcsán korábban is konfliktusokkal terhelt viszony volt, az indulatok az idők során halmozódtak, melyhez a sértett természete is nyilvánvalóan hozzájárult. A sértett és vádlott közötti érintkezés lehetősége az elköltözéssel megszűnt. Az igazságügyi szakvéleményben felsorolt személyiségjellemzők alapján a vádlott ugyan hajlamos arra, hogy felfokozottan reagáljon aktuális konfliktusokra, de a négy év alatt kialakult stabil pozitív életvitel utal arra, hogy a törvényben megállapított legalacsonyabb 2 éves tartam is alkalmas legyen visszatartó hatás eléréséhez. Az ítélet tábla jelen esetben nagyobb nyomatékot tulajdonított a speciális prevenciónak, ezért a szabadságvesztés tartamát nem emelte, a védő másodlagos indítványának helyt adott.
- [47] Nem értett egyet az ügyészség indokolásával az ítélet tábla abban a körben, hogy a büntetett előéletű vádlott esetében a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés nem érheti el a célját. A vádlott korábbi cselekményei lopások voltak, a 2016. augusztusában megvalósított testi épség elleni cselekménye miatt pénzbüntetés kiszabására került sor, tehát a cselekmény kisebb tárgyi súlyú volt. A fent hivatkozott konfliktusos viszony, a sértett megismert személyiségjellemzői, amelyek verbálisan az esemény sort megindították, azt a meggyőződést alakították ki a másodfokú bíróságban, hogy az objektíve kétségtelenül nagy tárgyi súlyú bűncselekmény ellenére sincs szükség jelen esetben a törvény szigorának alkalmazására, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására. A törvényszék indokolása ebben a körben helytálló.

Az ítélet járulékos rendelkezései helytállóak.

- [48] A törvényszék ítéletét az ítélet tábla tanácsülésen eljárva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy az elírt tárgyalási határnapot a jegyzőkönyv tartalma alapján pontosította, valamint a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját a törvényi szövegezésnek megfelelően pontosította a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontja szerint.

Budapest, 2020. év július hó 2. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2020. március hó 3. napján kelt 28.B.92/2019/20. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.74/2020/9. számú végzése folytán 2020. július hó 2. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2020. július hó 2. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő